

Barraca de la Costa d'en Comes

I

Sant Pere de Ribes

Ubicació

Comarca:	Garraf
Lloc/Adreça:	Costa d'en Comes
Emplaçament	Des del camí del Mas d'en Giralt, pel primer camí a la dreta després de creuar la riera.

Coordenades:

Latitud:	41.28304
Longitud:	1.77959
UTM Est (X):	397801
UTM Nord (Y):	4570896

Classificació

Número de fitxa	08231 - 279
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVIII-XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	La volta es troba parcialment enderrocada.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08231A002000230000LX
Autoria de la fitxa	Marta Lloret Blackburn - Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa:	dj., 04/11/2010 - 01:00

Descripció

Barraca de vinya situada en un marge de vinya al sud del Mas d'en Giralt. És una edificació circular adossada en un mur, que es troben construïts amb la tècnica de la pedra seca. La tipologia constructiva és de falsa volta troncocònica, malgrat que es troba parcialment enderrocada. La porta d'accés té la llinda de pedra i els brancals de pedres escairades de majors dimensions. Al costat hi ha un dipòsit per ensulfatar els ceps i una cisterna.

Observacions:

Es correspon amb la barraca R36 de la publicació "Les barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf".

Història

La vinya va ser durant els segles XVIII i XIX el principal cultiu de l'àrea litoral i prelitoral de Catalunya. Els beneficis que portà van significar la seva expansió per tot el territori, arribant a ocupar espais costeruts i de difícil accés. La llunyania dels conreus respecte els habitatges dels pagesos va facilitar la proliferació de barraques situades a les mateixes vinyes. Eren construccions fetes amb la pedra que s'obtenia en despedregar la terra per a cultivar-la. En general, no s'utilitzaven materials d'unió com fang o morter per a fer-les, pel que la tècnica es coneix popularment com la pedra seca. La pernoctació no hi era habitual, sinó que més aviat servien com a refugi en cas de temporals i com a magatzem d'eines. Coincidint amb el període d'expansió del conreu de la vinya, es van multiplicar el nombre d'aquestes construccions. L'arribada de la plaga de la fil·loxera a finals del segle XIX va suposar una greu crisi pel l'agricultura del país i un retrocés d'aquest conreu. Aquest fet, juntament amb la millora de mitjans i comunicacions que feien més accessibles les vinyes, van significar que les barraques es deixessin de construir durant la primera meitat del segle XX.

Bibliografia

ARTIGAS, R.; CAMPS, A; PASCUAL, J. (2003). Barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf. Sitges. Ajuntament de Sitges.
MIRET, M.; RIU-BARRERA, E. "Les barraques de vinya de pedra seca de Sant Pere de Ribes". Miscel·lània penedesenca. Vol, 23 (1998).

